

У квітні президент України В. Зеленський створив Національну раду з питань відновлення України від наслідків війни. Пізніше уряд представив бачення та основні принципи відновлення під час Конференції з відновлення в Лугано, на додаток до проєкту плану відновлення для 24 секторів, включаючи інфраструктуру, економічне відновлення, енергетичну безпеку, екологічну безпеку та охорону здоров'я.

З часом інституційне фінансування та приватні інвестиції повинні створити збалансований процес економічного розвитку. Як підкреслили офіційні особи, цей процес повинен бути узгоджений зі вступом до Європейського Союзу та цілями Європейського зеленого курсу, програми економічного розвитку, щоб зробити Європу кліматично нейтральною до 2050 року. За підтримки Європейського Союзу Україна може стати важливим партнером для інших країн-членів у досягненні цієї амбіції [2].

Сьогодні прямі зв'язки між кліматичною політикою, енергетичною безпекою та геополітикою важко заперечувати. Замість того, щоб намагатися відновити свою інфраструктуру радянських часів, серйозно пошкоджений енергетичний сектор і промисловість, а також за широкої міжнародної підтримки відновлення економіки, Україна може створити глобальну вітрину нової декарбонізованої економіки на основі відновлюваних джерел енергії, електрифікації, цифрових рішень та промислових інновацій.

Список використаних джерел:

1. Цілі сталого розвитку та Україна. [https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/cili-stalogo-rozvitku-ta-ukrayina\](https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/cili-stalogo-rozvitku-ta-ukrayina/)
2. A Green Deal for post-war Ukraine. 01.11.2022. <https://thebulletin.org/2022/11/a-green-deal-for-post-war-ukraine/>

УДК [351:329.78](477):364

Острікова А.С. аспірантка спеціальності 281 Публічне управління

Науковий керівник: Бородін Є.І., д-р іст. наук, проф.

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ: ПЕРЕХІД ВІД ГУМАНІТАРНОГО РЕАГУВАННЯ ДО ПРОЦЕСІВ ВІДНОВЛЕННЯ

Ситуація з молоддю в Україні в умовах війни є складною та непередбачуваною. З одного боку молоді люди є одним з найбільших рушіїв волонтерського та громадського руху, з іншого – однією з найбільш незахищених соціальних груп.

В умовах повномасштабного вторгнення, станом на кінець 2022 року, більшість молодих людей турбували відсутність електроенергії, нестабільний інтернет і мобільний зв'язок, а також власне здоров'я та здоров'я своїх близьких - кожен із пунктів обрали по 50% опитаних. Крім того, досить високою є стурбованість фізичною безпекою і психічним здоров'ям (27% і 22%, відповідно). Серед життєвих цілей для молоді, як і у довоєнний час, перші три місця посідають сімейне щастя, здоров'я та бажання зробити кар'єру. Для молодих людей стало важливіше мати свободу і незалежність у своїх діях: 52% обрали цей варіант у поточному опитуванні, а в попередній хвилі - 28%. Окрім цього, значно збільшилась частка людей, які хочуть принести користь своїй країні: з 6% минулого року до 37% цього року [1].

З перших днів повномасштабного вторгнення усі складові молодіжної інфраструктури України (структурні підрозділи відповідальні за молодіжну політику на місцевому та обласному рівні, молодіжні ради, центри, просто організації та ініціативні

групи) стали частиною гуманітарного реагування, підтримки та допомоги з адаптації, раннього відновлення в умовах повномасштабної війни. Вже тепер стає зрозуміло, що для адаптації країни в умовах війни та відбудови по її завершенні в умовах сталого миру, у процесі прийняття рішень, у започаткуванні механізмів, які дозволять суттєво брати участь у процесах повоєнного відновлення, повинен впевненіше звучати голос молоді [2].

Разом з тим перед сферою публічного управління молодіжної політики стоїть надскладний виклик, уникнути ситуації коли попри успішні практики, ситуація в країні призведе до того, що молодіжна політика буде не просто на паузі, а не на часі» як під час війни, так і впродовж процесів відновлення країни. Хоча й рівень міжнародної технічної допомоги буде збільшуватись, кількість програм із підтримки громадських та молодіжних ініціатив зростатиме, але це відбувається разом зі скороченням підтримки з боку національного та місцевого бюджетів. Велика кількість програм та ініціатив, які започатковуються зараз в Україні міжнародними програмами, громадянським суспільством на короткотривалий час можуть стати своєрідними заміниками державної політики та підтримки. Але в середньостроковій перспективі створює загрози як для збереження наявних дієвих практик та інструментів так і самої політики в цілому. Адже без належного публічного управління знижується рівень включеності та інституалізації даних програм на місцях.

Украї важливо, враховуючи ті ризики, з якими зіштовхується суспільство, не вибудовувати молодіжну політику через призму легких для організації груп (переважно шкільна та студентська молодь), а підбирати інструменти та пропозиції для всіх категорій молоді, зокрема для тих, хто щойно завершив навчання, тим самим мінімізуючи ризики капсулізації саме на конкретному віці чи сфері діяльності. Необхідно вибудовувати інклюзивні та інтеграційні підходи, які б дозволили дієво налаштовувати соціальні зв'язки та позитивний досвід, що ставав би основою для соціальної згуртованості та стійкості. Тому, основні завдання публічної молодіжної політики в умовах війни та післявоєнної відбудови повинні включати:

– Забезпечення захисту та підтримки молоді, яка втратила своїх батьків, родичів, друзів, або стала внутрішньо переміщеною особою. Для цього важливо розробити та реалізувати програми соціальної підтримки, що забезпечують доступ молоді до освіти, працевлаштування, медичної допомоги, житла та інших необхідних ресурсів.

– Розвиток молодіжних ініціатив та громадських організацій, які допомагають молоді у розвитку та здобутті навичок, що необхідні для побудови мирного та стабільного суспільства. Для цього необхідно стимулювати та фінансувати молодіжні ініціативи, забезпечувати молоді доступ до інформації та навчання, що стосується розвитку громадянських навичок.

– Забезпечення доступу молоді до якісної освіти та професійної підготовки, які дозволять їм розвиватись та мати конкурентні переваги на ринку праці. Для цього необхідно забезпечувати доступність освіти та інвестувати у розвиток професійної підготовки молоді.

Крім того, сам процес адміністрування молодіжної політики в умовах війни в Україні потребує особливої уваги та підходу, оскільки воно повинно враховувати особливості ситуації та потреби молоді. Нижче наведено деякі напрямки та заходи, які можуть бути використані при адмініструванні молодіжної політики в умовах війни та післявоєнної відбудови в Україні:

– Залучення молоді до прийняття рішень та розробка спільних проєктів. При адмініструванні молодіжної політики в умовах війни важливо залучати молодь до прийняття рішень, що стосуються її життя та майбутнього, та спільно з нею розробляти проєкти та програми. Це дозволить створити більш ефективні заходи та збільшити підтримку молоді.

– Підвищення інформованості молоді про можливості, що надаються в умовах війни. Важливо надавати молоді достовірну та своєчасну інформацію про можливості отримання освіти, зайнятості, участі у проектах та програмах, які створюються в умовах війни. Для цього можуть бути використані різноманітні канали комунікації, включаючи соціальні мережі, медіа, та прес-конференції.

– Створення мережі молодіжних організацій та платформ. Важливо створити мережу молодіжних організацій та платформ, які дозволять молоді ділитися досвідом та знаннями, співпрацювати у реалізації проектів та програм, а також отримувати підтримку від держави.

Список використаних джерел:

1. Соціологічне дослідження «Вплив війни на молодь в Україні» Підготовлено ГО «Аналітичний центр Cedos» і Дослідницькою агенцією Info Sapiens на замовлення Представництва Фонду ООН в галузі народонаселення (UNFPA) в Україні та Програми розвитку ООН в Україні. К., 2023.

2. Бородін Є. І., Острікова А. С., Тарасенко Т.М. Молодіжна робота в територіальній громаді в умовах війни. Публічне управління та адміністрування в умовах війни і в поствоєнний період в Україні : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. у трьох томах, м. Київ, ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України, 15 – 28 квітня 2022 р.; ред. колегія : І.О. Дегтярьова, В.С. Куйбіда, П.М. Петровський та ін., уклад. Т.О. Мельник. Т. 1. К. : ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. С. 109 – 112.

УДК [021:378]:005.591.6(477)

Папуша Л. В., аспірантка спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Бородін Є. І., д. і. н., проф.

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро)

ВИКЛИКИ РЕАЛІЗАЦІЇ «СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ НА ПЕРІОД ДО 2025 РОКУ» У БІБЛІОТЕКАХ ЗВО УКРАЇНИ

Сьогодні бібліотеки закладів вищої освіти України зазнають незворотних змін, перетворюючись із звичайних книгосховищ у соціокультурні структури, завданням яких є збирання, упорядкування, зберігання знань та інформації на всіх носіях і з усіх каналів інформації. Бібліотеки стають одним із соціально-просвітницьких, освітньо-наукових, інформаційних і культурних осередків ЗВО з комфортними умовами співпраці бібліотекаря і користувача. Як зазначено у «Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року «Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України» [1], дана галузь потребує низки організаційних, структурних і технологічних реформ, відповідно до сучасних загальносвітових тенденцій. Насамперед Стратегією передбачено удосконалення нормативно-правової бази, яка стосується діяльності бібліотек, та врегулювання стандартів бібліотечно-інформаційної галузі відповідно до міжнародних стандартів; забезпечення професійного розвитку персоналу бібліотек, оновлення системи бібліотечно-інформаційної освіти та підвищення кваліфікації, а також модернізацію матеріально-технічної бази та інформаційно-технологічної інфраструктури тощо [2].

Виклики, з якими зіткнулися суб'єкти управління бібліотеками ЗВО, насамперед стосувалися реалізації системи фінансування бібліотек, від чого залежить їхня ефективна діяльність в напрямі якісного обслуговування користувачів. У першу чергу це стосувалося забезпечення цифрової трансформації (або діджиталізації) бібліотечних